שתי תכניות הכניסה לארץ

The Effect of the "Sin of the Scouts"

במדבר יד:א-ג

וַתִּשָּׁאֹ בָּל־הָעַדְּה וַיִּתְנָּוּ אֶת־קּוֹלֶם וַיִּבְבָּוּ הָאֶם בַּלַיְלְה הַהִּוּא: וַיִּלֹנוּ עַל־מֹשֶׁה וְעַל־אַהֶּדֹן כְּל בְּנִי יִשְּׂרָאֵל וִיאִמְרוּ אֲלַהֶׁם בָּלּי הָעֵדָה לרמַהְנוּ בְאֶרֶץ מִצְלִיִם אֵוֹ בַּמִּדְבָּר הָזָּה לרמֲרְנוּ: וְלְמָה הִי מֵבִּיא אֹלְנוּ אֶלִה בְּא לָבֵז הַלִוֹא טֵוֹב לָנוֹ שִׁוּב מִצְרַיִּמָה: וַיֹּאמִרִוּ אִישׁ אֶל־אָחֶיו נִתְּנָה רְאשׁ וְנִשְׁוּבָה מִצְרִימָה:

And all the congregation lifted up their voice, and cried; and the people wept that night. And all the people of Israel murmured against Moses and against Aaron; and the whole congregation said to them, Would God that we had died in the land of Egypt! or would God we had died in this wilderness! And why has the Lord brought us to this land, to fall by the sword, that our wives and our children should be a prey? were it not better for us to return into Egypt? And they said one to another, Let us choose a chief, and let us return to Egypt.

תלמוד בבלי מסכת תענית דף כט עמוד א (2

בתשעה באב נגזר על אבותינו שלא יכנסו לארץ מנלן דכתיב ויהי בחדש הראשון בשנה השנית באחד לחדש הוקם המשכן ואמר מר שנה ראשונה עשה משה את המשכן שניה הקים משה את המשכן ושלח מרגלים וכתיב ויהי בשנה השנית בחדש השני בעשרים בחדש נעלה הענן מעל משכן העדת וכתיב *ו*יסעו מהר ה' דרך שלשת ימים אמר רבי חמא בר חנינא אותו היום סרו מאחרי ה' וכתיב והאספסף אשר בקרבו התאוו תאוה וישבו ויבכו גם בני ישראל וגו' וכתיב עד חדש ימים וגו' דהוו להו עשרין ותרתין בסיון וכתיב שלח לך אנשים ותניא בעשרים ותשעה ותסגר מרים שבעת ימים דהוו להו עשרין ותשעה בסיון וכתיב שלח לך אנשים ותניא בעשרים ותשעה בסיון שלח משה מרגלים וכתיב וישבו מתור הארץ מקץ ארבעים יום הני ארבעים יום נכי חד הוו אמר בכיי תמוז דההיא שתא מלויי מליוה דכתיב קרא עלי מועד לשבר בחורי וכתיב ותשא כל העדה ויתנו את קולם ויבכו העם בלילה ההוא אמר רבה אמר רבי יוחנן אותה לילה ליל תשעה באב היה אמר להם הקדוש ברוך הוא אתם בכיתם בכיה של חנם ואני קובע לכם בכיה לדורות

3) במדבר יג:כא-כב

ַוַיַּצַלְוּ וַיָּתַרוּ אֶת־הָאֶרֶץ מִפִּדְבַּרדִצָן עַד־רְחָב לְבָא חֲמֶת: וַיַּצַלְוּ בַנֶּגֶבֿ וַיָּבָא עַד־חָבְרוֹן וְשֵׁם אֲחִימֵן שֵׁשֵׁי וְתַלְמֵּי יְלִידֵי הָצֵנָק וחָבְרוֹן שֶׁבַע שָׁנִים נִבְנָתָה לְפָנֶי צָעַן מִצְרֵיִם:

So they went up, and searched the land from the wilderness of Zin to Rehob, as men come to Hamath .And they ascended by the south, and came to Hebron; where Ahiman, Sheshai, and Talmai, the sons of Anak, were. Now Hebron was built seven years before Zoan in Egypt.

4) דברים ב:ט וַיֹּאמֶר הֹ׳ אֵלֵי אַל־תָּצַר אֶת־מוֹאָב וְאַל־תִּתְנָּר בֶּם מִלְחָמֶה בִּי לְאִראָהֵּ לָן בְאָאַרִצוֹ יָרָשָּה כִּי לְבִנֵּר לוֹט נָתַתִּי אֵת־עָר יָרָשָׁה:

And 'n said to me, Distress not the Moabites, neither contend with them in battle; for I will not give you of their land for a possession; because I have given Ar to the sons of Lot for a possession.

5) דברים ב:יז-יט

וַיַדַבֶּר הַ׳ אַלֵּי לַאמָר: אַהָּה עבר הַיִּוֹם אַת־גַּבוּל מוֹאָב אַת־עַר:

יַרְשְּהִי, יֵרְשָׁה בֶּי לְבְּנֵי לֵוֹט נְתַתּיָה יֻרְשָׁה בָּי לְאֹשֶׁתוֹ בְּנִי עַמֹוֹן אַל־תִּעָרָם וְאַל־תִּתְנִר בֶּם בִּי לְאֹשֶּׁתוֹ מֵשֶּׁרֶץ בְּנֵי עַמִּוֹן לְךְּ יֵרְשָּׁה בֵּי לִוֹט נְתַתּיִה יֻרְשָׁה יַרְיּשְׁה בָּי לִבְּי עַמֹוֹן אַל־תִּעָרָם וְאַל־תִּעְרָם וְאַל־תִּעְרָב בְּי לִאֹים עָתִיּנְיִם מְּשִׁרְּם בּיּבְּי לִיוֹט נְתִתּיְנְיּר בְּי לִיוֹי אַנְתִּתְּנְּר בְּי לִיוֹי אַנְתִּתְיְּר בְּי, יְיִישְׁה בִּי יִבְּשְׁתוֹן לְּךְּי יְרְשְׁה בְּיִי עְמֵּוֹן אֲל־תְּעָרָם וְאַל־תְּעָרָם וְאַל־תְּעָרָם וְאַל־תְּעָרָם וְאַל־תְּעָרְם וְאַל־תְּעָרְם וְאַלּיתְיְבְּר בְּחָי אָרִים וְאַל־תְּעָרְם וְאַל־תְּעָרְם וְאַל־תְּעָרְם וְאַל־תְּעָרְם וְאַלּיתְּנְיִי בְּשֹׁחְיּיִי בְּישְׁתְּיִּים וְאַלְיבְיִי בְּישְׁתְּעְרְתְּיִי בְּישְׁתְּעָרְם וְאַלְיבְּיִי בְּישְׁוֹין אָּבְּי עִמְיוֹים וְּאָרְם וְאַלְיבִּי בְּישְׁתְּעְּבְּי בְּבְּישְׁתְּעִיּים וְאַלְּיִי בְּישְׁתְּבְּים וְאָבְּיִי בְּיִי בְּישְׁתְּבְּיוֹ בְּיִים וְאַבְּיתְּבְּי בְּיִי בְּיִים וְאַלְּיִים וְאַבּיים וְאָבְיּבְייִים וְּאָבְייִים וְאָבְיּי בְּיִים וְאָבְיִים וְאָבְיִים וְאַלְיבְּיִים וְאַבְּיִים וְאַבְּיִים וְּאָבְייִים וְאָבְיּי בְּיִים וְּבְּיִבְייִים וְאָבְיִים וְּאָבְיים וְאַבְּיִים וְאַבְּיים בּיוּבְּיים בּיוֹים בּיִים בּיוֹים בְּיִיבְיים וְאַלְיבִים וְבְּיבְיְים וְיְבְּיִים וְּבְּיִים וְּעִבְּיִים וְּבְּיְיִים וְּבְּיִים בְּיִיבְיים וְאָבְיוֹים בְּתְיבְּים בְּיבְּיבְים בְּיבְּיבְיבְיים בּיוּבְיבְיים בּיוֹבְיבְיים בּיוֹיבְיבְיים בּיוֹבְיבְיבְיתְיבְּיוּים בְּבְיבְיים בּיוֹבְיבְיים בּיוֹים בְּבְיבְיבְיב בְּיבְיבְיבְים בּיבְיבְיבְים בְּבְיבְיבְים בּיוּבְיבְיבְים בְּבְיבְיבְיבְּים בְּבְּיבְיבְים בְּבְּבְיבְיבְיבְיבְיבְיבְּים בְּבְיבְיבְּבְיבְים בְּבְּבְיבְיבְּיבְיבְיבְּבְּבְיבְיבְּבְּבְיבְיבְּבְיבְּבְּבְיבְּבְּבְיבְיבְּבְּבְּבְיבְּבְיבְּבְיבְּבְיבְּבְּבְיבְּב

לברים יא:י-יב (6

בָּי הָאָָרֶץ אֲשֶׁר אַתָּה בָא־שָׁשָּׁה ֹלְרִשְׁתָּה לָא כְאֶרֶץ מִצְרַיִּם הָּוֹא אֲשֶׁר יְצָאתֶם מִשְּׁם אֲשֶׁר תִּוְרַעׁ אֶת־זַרְעֵף וְהִשְּׁקֵיתְ בְרַגְּלְדָ בְּגָן הַיָּרֶק: וְהָאָרֶץ אֲשֶּׁר אַתֶּם עִבְרֵים שְׁשֶּׁה ֹלְרִשְׁתָּה אֶרֵץ הָרָים וּבְקָעֵת לִמְטַר הַשְּׁמַיִם תִּשְׁתָה־מֵּים: אֶרֶץ אֲשֶׁרדּהָ׳ אֱלֹהֶיף דֹּרָשׁ אֹתְהַ תַּמִּיד עֵינִי הָ׳ אֱלֹהֶיף בָּה מֵרַשִּׁית הַשְּׁנָה וִעֵּר אֲחֵרִית שָׁנָה:

For the land, which you enter to possess, is not as the land of Egypt, from where you came out, where you sowed your seed, and watered it with your foot, as a garden of vegetables; But the land, which you are going over to possess, is a land of hills and valleys, and drinks water from the rain of the skies; A land which 'n your God cares for; the eyes of 'n your God are always upon it, from the beginning of the year to the end of the year.

7) בראשית יג:ז-יג

וְיְהִירִיב בֵּין רֹעֵי מִקְנִה־אַבְּרֶם וּבֵין רֹעֵי מִקְנֵה־לֵוֹט וְהַבְּנַעֲנִי וְהַבְּרֹזִּי אָז ישֵׁב בָּאֲרֵץ: וַיֹּאמֶר אַבְּרֶם אֶל־לוֹט אַל־נָּא תְהִי מְרִיבָה בִּינִי וּבִינֶּךְ וּבִין רֹעֵי וּבְין רֹעֵי מִקְנָה־לֵוֹט אֶת־עֵינִיו וַיִּרְא אֶת־בָּל־בְּבְּרְ הַיְרֵבֵּן כִּיְ לְפָנֶיוְ שַׁחְת הֹ׳ אֶת־סְדֹם וְאֲמִים אַחִים אָנחְנוּ: הַלְא כָל־הָאֶרֶץ לְפָנֶיוְ הַפְּנִיוְ שַׁחְת הֹ׳ אֶת־סְדֹם וְאֵנְשִׁרְ עֲמִירָה בְּצֵּרֶץ מִצְּרִים בּצְבֶּה צְעַרִי וַיִּבְּחַר־לְוֹ לוֹט אֻת בְּלֹ־בְּבְּרְ הַיִּיְבֵּׁן וַיִּשְּׁטְ לְוֹט מָשֶׁבְ הַאָרִי הַבְּבָּר וֹיִאָבְה עָרִי הַבְּבָּר וְאֵנְיִי הַבְּבָּר וְאֵנִיי הַבְּבָּר וְאֵבְיִי הַבְּבָּר וְאֵבְיִי הַבְּבְּרְ וְאָנְשִׁי הַבְּעָרִי הַבְּבְּרְ וֹיִי הְשִׁבְּי בְּאֵרְץ הַצְּבְרָח מִיְּבְיִר הְּבִּיְרְה וְיִם בְּאֲבָר הְיִבְּיִם וְשִׁבְּיִם הָשִּבְּים הָחַשָּׁאִים לְהִי׳ מִאָּר:

And there was strife between the herdsmen of Abram's cattle and the herdsmen of Lot's cattle; and the Canaanite and the Perizzite lived then in the land. And Abram said to Lot, Let there be no strife, I beg you, between me and you, and between my herdsmen and your herdsmen; for we are brothers. Is not the whole land before you? Separate yourself, I beg you, from me; if you will take the left hand, then I will go to the right; or if you depart to the right hand, then I will go to the left. And Lot lifted up his eyes, and saw the valley of the Jordan, that it was well watered everywhere, before the Lord destroyed Sodom and Gomorrah, like the garden of the Lord, like the land of Egypt, as you come to Zoar. Then Lot chose for himself the valley of the Jordan; and Lot journeyed east, and they separated themselves, one from the other. Abram lived in the land of Canaan, and Lot lived in the cities of the plain, and pitched his tent toward Sodom. But the men of Sodom were exceedingly wicked and sinners before the Lord.

